

„Tudjuk, hogy mindent a Szovjetuniónak köszönhetünk”

Jó munkát végez az MSzT dohánygyári szervezete

A Magyar-Szovjet Társaság dohánygyári üzemi alapszervezete januárban alakult meg. Az elmúlt fél év alatt jelentős fejlődés ment át a szervezet. Ez a fejlődés annak az eredménye, hogy a szegedi Dohánygyár dolgozóiban a felszabadulás óta eltelt évek során mély gyökeret vert a Szovjetunió iránti érdeklődés, a szovjet nép és nagy vezére, Sztálin elvtárs iránti hála és szeretet.

A 300-as MSzT brigád

A Dohánygyárban élenjár a termelésben Komocsin Balázs né 300-as brigádja. A brigád a Sztálini felajánlások során kapcsolódott be a versenybe. Amikor elérték a 200-as brigád büszke rangját, azt kérték, hogy az „MSzT-brigád” megnevezést viselhesse. Mint MSzT-brigád, érték el 300 százalékos termelésüket. A brigád tagjai azonban megértették, hogy nemcsak a termelésben, hanem a politikai munkában is ki kell érdemelní ezt a nevet. Szemináriumra járnak és fejlesztik ideológiai tudásukat. Követik a szovjet sztahanovisták módszerét és áradják tapasztalataikat dolgozó társaiknak. Tapasztalatadásuk eredményeként újabb 200-as brigád alakult az üzemben.

— Tudjuk, hogy mindent a Szovjetuniónak és a Pártnak köszönhetünk — mondja Török Katalin arra a kérdésre, hogy miért tagja a Magyar-Szovjet Társaságnak. — A Szovjetunió példáját követjük, amikor túlteljesítjük a terveit.

Az orosz nyelv a szocializmus nyelve

A dohánygyári munkatermekben mindenütt ott látható a Szovjetuniót ismerető képhíradó, sőt eredeti szovjetunióbeli fényképek is. Ez is azóta fejlődött ki, mióta önálló alapszervezet van. Januárban

még csak a bálabontóban volt MSzT dekoráció, ma már egyetlen tereméből sem hiányzik. Az egyik munkagépre rendszeresen kigyulladó felirato: helyeztek el az elvtársak: „Eljen Sztálin! Eljen Rákosi! Eljen a Párt!”

De minden vonalon megmutatkozik a dohánygyári dolgozók szeretete a Szovjetunió iránt. Legutóbb a szakszervezettel karöltve megszervezték a „Vidám vásár” című szovjet filmremek csoportos meglátogatását. Még napok múlva is áradozva beszéltek a dolgozók arról a csodálatos élményről, amit ez a film számukra jelentett. Illes Béla „Fegyvert s vitézt énekel” c. könyvét rendszeresen olvassák a dohánygyári MSzT tagok. Egyre többen ismerték fel annak a jelentőségét is, hogy milyen nagy jelentősége van az orosz nyelv tanulásának annak a nyelvnek, melyen Lenin és Sztálin írtak műveiket. Nem könnyű dolog felnőtt korban hozzáfogni idegen nyelv tanulásához. Az a harminc dohánygyári dolgozó azonban, aki minden pénteken reggel 6-tól fél 8-ig részt vesz az orosz nyelvóráon, úgy érzi, hogy az orosz nyelv, a szocializmus nyelve, nem idegen a számára.

A legifjabb nemzedék

Közkedveltségnek örvendenek a gyárban az MSzT kulturális megmozdulásai is. A legutóbbi kultúrnapnak hatalmas sikere volt. A műsort a Szovjetunió iránti határtalan szeretet és az imperialista háborús uszítók gyűlölete jellemezte.

Kiterjed az MSzT figyelme a legifjabb nemzedékre is. A gyári ovodában és napközi otthonban szovjet dalokat, orosz táncokat tanulnak a gyerekek. Megtanulják már kicsi korukban: mit köszönhetnek a Szovjetuniónak, megértik, hogy

boldog, vidám gyermekkoruk biztosításáért hat esztendővel ezelőtt Sztálingrádból és Harkovból, Vlagyivoszokból és Novoszibirszkából meg a Szovjetunió többi városából és falvaiból szovjet emberek jöttek el, hogy ha kell, életüket is feláldozzák a szegedi dolgozók szabadságáért, a szegedi gyermekek szebb jövőjéért.

Vannak még hiányosságok is

Hiányosságok azonban akadnak még a munkában. Az alapszervezet nem használja fel kellően azt a segítséget, amelyet az MSzT központja nyújt neki a tájékoztatással. Az „Uj Világ”, a Magyar-Szovjet Társaság lapjának előfizetése is meglehetősen gyengén áll. Pedig akik olvassák, szeretik és megbecsülik az „Uj Világ”-ot. A szervezeti felépítésbe nem vontak még be elég aktív s így nem eléggé átfogó a munka. Bár a gyárban lévő hangosítót felhasználják szervezeti hírek közlésére, elmulasztották, hogy az „Uj Világ” cikkeit és más szovjet tárgyú híreket is közöljenek rajta keresztül. Hiányzik a moszkvai rádió magyarnyelvű adása hallgatásának megszervezése és a szovjet színes folyóiratok kényanyagának kellő felhasználása is.

Amint hogy az elért szép eredményeket annak köszönhetik a dohánygyáriak, hogy a pártszervezet vezetése és irányítása mellett végzett munkájukat, a hibák nagyrésze is abból adódik, hogy ez az irányítás nem minden vonalon érvényesül még teljes mértékben. Az üzemi pártszervezet és a Szegedi Pártbizottsággal való szoros kapcsolat további megszilárdítása rövidesen el fogja tüntetni ezeket a hibákat is.

A jó munka legfőbb biztosítéka pedig az, hogy egy pillanatra se felejtjük el Török Katalin szavait: „Tudjuk, hogy mindent a Szovjetuniónak és a Pártnak köszönhetünk”.

Ülévi kényszermunkára ítélték a volt rendőrszpicit

A szegedi megyei bíróság Kovács László tanácsa előtt hétfőn Gyólai János kereskedelmi alkalmazott állott, akit az államügyész népelelmes büncselekményekkel vádolt.

Gyólai János a legutóbbi büncselekményeket követte el a dolgozó nép ellen: rendőrségi besúgó szerepet vállalt a Horthy-rendszer idején és ebbeli tevékenységével több munkástársát a Horthy-rendszer rendőrségének és bíróságának szolgáltatotta ki. Az 1930-as évek elején lépett be a Szociáldemokrata Párt szegedi szervezetébe, ahol ügyesen álcázva jobboldali beállítottságát, munkástársai bizalmát álnok módon annyira megnyerte, hogy még veze-ő tisztségre is megválasztották. Ezt a bizalmat aztán a maga módján azzal viszonozta, hogy önként beállt a rendőrséghez besúgóknak. A rendőrség politikai osztályán „Sándor” néven tartották nyilván. Mint rendőrszpicit, rendszeresen tájékoztatta a rendőrséget a szegedi munkásmozgalomban folyó illegális tevékenységekről.

Gyólai besúgója révén tartóztatták le a rendőrség annakidején Zocsár András, Dobó Miklós, Simonovics Istvánt, Hajdók Bélát, Kohn Évát, Hercz Lajost, Masánszki Lászlót, Krajók Andrást és még többeket, akik közül nem egyet a Horthy bíróság több évi börtönre ítélt.

Amikor a nyilasmozgalom felépült, Gyólai János — ez a hírhedt jobboldali szociáldemokrata — áttele működésének színhelyét a nyilaskeresztes pártba. A német megszállás alatt ő szolgáltatta ki a rendőrségnek a Szociáldemokrata Párt baloldali tagjait és a kommunisták névsorát, akiket annakidején internáltak, közülük sokan vissza sem tértek.

A felszabadulás után hosszú ideig sikerült meghúzódnia, de sorsát nem kerülhette el. Leleplezték, felderítették bűnait. A tárgyaláson a bizonyítékok és tanuvallomások ráderítették aljas bűnait, amelyeket kénytelen volt beismerni. A bíróság ülévi kényszermunkára ítélté.

A PÁRTÉPÍTÉS tapasztalatai

Népnevelők a deszki gépállomáson

„Politikai felvilágosító munka a gépállomásokon” címmel a „Falusi népnevelő kiskönyvtár” sorozatban megjelent füzet alapján közöljük alábbi cikkünket.

A deszki gépállomás élenjár a tavaszi talajmunkák elvégzésében. Az állomás tavaszi tervében 2255 hold középmező szántásnak megfelelő talajmunkát irányoztak elő s 2545 holdat végeztek el, tehát tavaszi tervüket 112 százalékra teljesítették.

Hogyan érte el a deszki gépállomás ezt a termelési eredményt, — mivel magyarázható, hogy a tavasz folyamán a termelőszoövetkezeti csoportokon kívül 670 egyéniileg gazdálkodó dolgozó paraszttal kötöttek talajművelési szerződést?

Rendszeres pártélet

A deszki gépállomás sikeres munkája mindenekelőtt a pártszervezet jó munkájának köszönhető. A siker azzal magyarázható, hogy ezen a gépállomáson nem keverik össze az üzemi vezetéssel a politikai vezetéssel — mint annyi más gépállomáson —, itt nem üzemi értekezleteken tárgyalják meg a Párt ügyeit, nem szüzek értekezleteken képezik ki a népnevelőket. A gépállomás párttitkára, Gyertyános Zoltán elvtárs nem becsüli le a politikai munkát, nem gazdasági vonalon helyettesíti a gépállomás vezetését, hanem pártépítő, politikai munkával biztosítja a termelés sikerét. Abból indul ki, hogy a gazdasági siker legfőbb záloga a politikai munka, éppen ezért biztosítja az állomás a rendszeres pártéletet és nem utolsósorban gondot fordít a népnevelő munka helyes megszervezésére és rendszeres irányítására.

Gyertyános Zoltán elvtárs még az elmúlt őszi megszervezte a népnevelő csoportot. A népnevelő csoportba beválasztották a legjobb kommunista agitátorokat és azokat a pártönkivüli traktoristákat is, akik élenjártak a termelésben és akik emellett már előzőleg is résztvettek a felvilágosító munka végzésében.

Megbeszélések a népnevelőkkel

A felmerülő agitációs szempontok közül elsősorban azokat dolgozza fel Gyertyános elvtárs, azokat domborítja ki alaposan, amelyek különösen fontosak a gépállomás munkája szempontjából. Eppen ezért a népnevelő értekezlet előtt tanácskozik a brigádvezetőkkel, a gépészekkel, a mezőgazdászokkal, hogy még világosabban álljon előtte a munkában mutatkozó fogyatékoságok, a felmerülő válaszra váró problémák. Ugyancsak tanácskoztatást folytat a legjobb népnevelőkkel, felkeresi őket munkahelyeiken, beszélget velük tapasztalataikról és a legjobb agitációs érveiket, legjobban bevált módszereiket átadja a többi népnevelőnek is. Ezzel a módszerrel elérjük azt, hogy a legjobb népnevelő módszerek, a legjobb agitációs érvek a népnevelők közkinésévé válnak.

A pártszervezet a népnevelők központi feladatává tette a szocialista munkaverseny jelentőségének ismertetését. A népnevelők napról-napra ismertetik a gépállomás minden egyes dolgozójával, hogy a gépállomás csak akkor tudnak megfelelni a rájuk háruló feladatoknak, ha a dolgozók szocialista munkaversenyben harcolnak a magas termelési eredményekért, ha egyre több földet munkálnak meg gépi erővel.

Személyes példamutatás

A népnevelők nemcsak a gépállomás dolgozóit buzdítják

szocialista munkaversenyre, de maguk is élenjárnak a termelésben. A szovjet agitátoroktól tanulták meg, hogy a legjobb agitáció a személyes példa.

A pártszervezet a népnevelő csoport tagjait elosztotta a traktorbrigádokba. Ezek az agitátorok egyrészt a brigádtagok között végeznek felvilágosító munkát, másrészt élenjárnak a dolgozó parasztság között végzett népnevelő munkában, ugyanakkor felvilágosító munkára mozgósítják főleg a szerződés kötőknél a brigádnak azokat a politikailag fejlettebb tagjait is, akik egyébként nem tagjai a népnevelő csoportnak.

A tavaszi munkák elvégzésénél nagy szerepet játszottak az agitátorok az egyes traktorbrigádokban. Knap József traktorista a téli gépjávitások idején gépét nem javította meg lelkiismeretesen. A gép külsejét megtisztította, de nem szedte szét, nem vizsgálta meg minden alkatrészét alaposan. Így az történt, hogy a tavaszi kampány megkezdése után két nappal gépét be kellett húzatni a gépállomásra, újabb javítás végett. Itt a népnevelők rámutattak arra, hogy a hanyag, felületes munkának milyen következményeinek vannak. Elmondották, hogy Knap József hanyagsága miatt nem tudja teljesíteni vállalt kötelezettségét, a munkaversenyben lemarad és ezzel nemcsak fizetése csökken, de rontja a gépállomás termelési átlagát és végső fokozatig az ötéves terv végrehajtásában követ el mulasztást. Ettől kezdve Knap József munkája megjavult, gépét rövid idő alatt megjavította, úgy hogy a tavaszi kampányban semmi baj nem volt vele többé.

A hibák kijavítása

A tavaszi talajmunkák megkezdése idején minőségi hibák is mutatkoztak egyes traktoristák munkájában. Patyik Pál traktoros rosszminőségű munkát végzett Paplógó János dolgozó paraszt földjén. Paplógó bement a gépállomásra és panaszt tett a gépállomás vezetőjénél Patyik Pál munkája ellen. Ezt a kérdést a népnevelők heti értekezletükön megtárgyalták s elhatározták, hogy hasonló esetek elkerülésé végett beszélni fognak a gépállomás dolgozóival erről a kérdésről. Elsősorban Patyik Pállal beszélgettek. Felolvasták előtte Rákosi Mátyás elvtársnak a termelőszoövetkezeti csoportok és gépállomások országos tanácskozásán mondott beszédének azt a részletét, amelyekben a gépállomások minőségi munkájáról szólott: „A gépállomásoknak még fokoztatban kell vigyázniuk a munka minőségére. Az egyik megyében, ahol el volt terjedve, hogy a gépállomások rossz szántanak, megvizsgáltuk az esetet. Kiderült, hogy az egész hír egyetlen hold rossz szántáson alapult, de a kulákoknak sikerült az egész megyében a hírt elterjeszteniük.” Patyik elvtárs elmondotta, hogy nagyon szégyelli a dolgot, mert bizony ő nem száradozik rossz munkával lovat adni a kulákok alá és nem is fogja engedni, hogy az ő rossz munkáján keresztül ócsárolják a gépállomást a falu dolgozó előtt. Patyik elvtárs beismerte hibáját és vállalta, hogy saját költségén újrászántja Paplógó János földjét. Azóta sincs panasz Patyik elvtárs munkájára, viszont példájából tanultak a gépállomás többi dolgozója is és azóta még inkább vigyáznak a munka minőségére.

Ravaszul szabotálnak a kulákok Kistemplomtanyán,

de a DÉFOSz öntudatos tagjai megakadályozzák mesterkedéseiket

(Tudósítónktól.) Kistemplomtanyán a rozs aratása rövidesen teljesen befejeződik és helyenként már megkezdődött a búza aratása is. Területünkön munkashiány egyáltalán nem mutatkozik, sőt 60 kaszást és 30 marokszedőt vitékre is ki tudunk köztvetíteni. Cséplőgépeink üzemképesek és már csak a cséplés megkezdését várják.

Pártunk vezetésével határozó bizottság járt kint a fölken, hogy megállapítsa, milyen termésátlagok mutatkoznak, de egyben a körműkre nézzen a kulákoknak is. Ennek során valóban kiderült, hogy a kulákok mindenképpen szabotálni igyekeztek a munkálakat.

Barta Mihály, Zsombó 83 szám alatti 60 holdas kulák például félre akarta a bizottságot vezetni és a minisztertanács aratási határozatát úgy akarta csúszni-csavarni, hogy minél később kelljen neki az aratást megkezdnie. Barta Mihályt azonban mindenki jól ismeri a környéken, tudják róla, hogy ellensége népi demokráciának és nem tetszenek neki kormányunk rendelkezései. Egy másik kulák, Varga János, Zsombó 90-es tanyán az aratási szerződéseket akarta kijátszani. Szerződ-

tetett ugyan részeseket, de 1800 négyszögölt azért nem adott ki, mert aki arra szerződött volna, tagja Pártunknak. Varga János kulák viszont nem akarta, hogy kommunista dolgozzék nála, mert úgy látta, sok a takargatni valója. Inkább ő vállalta ennek a résznek a learatását, de azóta megmutatkozott, hogy ez csak félrevezetés volt, mert egyáltalán nem végezte el a munkát, mint ahogy eddig sem fogta meg soha a kasza nyelét. A DÉFOSz a község előjáróságával együtt intézkedik, nehogy kárt okozhasson Varga János dolgozó népiünknek. Puskás Tamás, Kistemplomtanya, Zsombó-dűlő 84. szám alatti, közel 70 holdas kulák sem szerződte meg aratót és csak most a napokban gondolt arra, hogy valakit szerződtessen, amikor már a környéken mindenki levágta a rozst.

A DÉFOSz mindent elkövet Kistemplomtanyán, hogy leleplezze az ilyen kulákszabotázásokat, dolgozó parasztágunk figyelmét pedig kisgyűléseken, a munkástagozati és dűlőfelelősi értekezleteken hívja fel Pártunk és a minisztertanács iránymutatására.

Szűcs Antal

DÉFOSz irodavezető.

MEGNYILT

az ötvenedik Népbolt-fiók Szegeden

Szerdán délelőtt 10 órakor nyílt meg Szegeden az ötvenedik „Népbolt”-fiók a Petőfi Sándor-sugárúti munkásbérházban. Az új Népbolt felállítására újabb bizonyítéka népi demokráciánk fejlődésének, erősödésének.

A Népboltot ünnepélyes keretek között nyitották meg. Már 10 óra előtt jóval cigányzenével szórakoztatták az összegyűlt dolgozókat. Az ünnepségen Alexa Mihály pár szóban méltatta a szocialista kereskedelem jelentőségét és

rámutatott a Párt vezető és segítő szerepére, ami lehetővé tette, hogy nemcsak Szegeden, de az egész országban egyre több Népbolt Nemzeti Vállalat létesül és szocialista kereskedelmünk egyre fejlődik, izmosodik. A megnyitási ünnepségen résztvevők lelkes tapsja elűzték a Pártot és Rákosi elvtársat, utána pedig a jelenlévők úgyszólván mindannyian vásárolták a Népboltban és kis csomagokkal a gyermekek pedig kis cukros zacskókkal jöttek ki az új üzlethől.